

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 96.

V Ljubljani, v četrtek 28. aprila 1892.

Letnik XX.

Rumuni se javljajo.

„Na Ogerskem živi samo en narod, in ta je magjarski. Ako to Rumunom ni prav, naj se izselijo.“ Tako je odgovoril Koloman Tisa v ogerskem zboru rumunskim poslancem, ko so se l. 1870 potožili, da se Magjari ne ozirajo na njihove zahteve. Takrat so imeli Rumuni na ogerskem zboru nekoliko izvrstnih svojih mož, ki so branili pravice tlačnega svojega naroda. Ali ves njihov trud je bil zastoj. Magjari so jih prezirali in zasmehovali tako dolgo, dokler so po redu izstopili vsi iz državnega zbora ter niso hoteli nič več sprejeti mandatov. Rumuni so od tega časa ostali v pasivni opoziciji nasproti ogerski vladi. Ali tudi to jim ni pomoglo pri obrambi za pravice, kajti Magjari so stezali vedno bolj svojo oblast po rumunskih krajih ter širili magjarizacijo z vsemi dovoljenimi in nedovoljenimi sredstvi. Rumuni so se borili proti nadmoči brezvspešno. Njihova najnovejša zgodovina je polna najžalostnejših prizorov v nejednakej borbi za narodni jezik. Bržkone ni nobenega rumunskega urednika, ki ne bi bil pretrpel najhujšega preganjanja in zaprtije, gotovo ni tudi nobenega uradnika rumunske narodnosti, ki ne bi bil kaznovan, če se je predrznil pripoznati svojo narodnost. Najhujši časi so nastopili za Rumune, kakor tudi za druge narodnosti na Ogerskem, odkar je postal Koloman Tisa, poprej vodja neodvisne stranke, ministerski predsednik ogerski. Tedaj je izginila vsaka treznost državniška iz ogerskega ministerstva. Pozabilo se je na pomirljivo politiko Deakovo ter sklenilo s silo vse nemagjarsko prebivalstvo Ogerske pomagjariti. Odzda je bila svrha magjarske politike, Ogersko premeniti s silo v državo, kjer živi samo ena narodnost. In to pomenijo tudi zgoraj navedene ohole besede Kolomana Tise. Magjari se s tem govorom še zdaj strinjajo, kajti tudi še dandanes se ravno tako postopa s prebivalci drugih narodnosti, kakor se je začelo za Tise. Imajo sicer na papirju lepo postavlo narodnostno, da morejo zunanji svet ž njo slepiti, v resnici pa se redko kje narodnosti tako tlačijo, kakor ravno na Ogerskem. Tako je trajalo do najnovejšega

časa in traja še sedaj, pa ni čudno, če se tlačeni narodi vzdigujejo proti temu ravnanju. In ravno Rumuni so bili prvi, ki so ostalemu svetu razjasnili s poznato spomenico, kako se ž njimi postopa nepostavno in krivično. To je sicer Magjare malo osupnilo, ali ne sprebrnilo. Rumuni trpé še vedno enake muke in ker ne upajo, da bi si mogli kaj pomoči, ko bi stopili zopet v državni zbor, sklenili so pomagati si na drugi način. Kakor se iz Brašova na Erdeljskem poroča, šla bode meseca maja mnogobrojna deputacija iz vseh 22 županij rumunskih na Dunaj, kjer bode prosila avdienco pri cesarju. Le-ta deputacija bode po zaključku zadnje velike narodne skupščine izročila presvetlemu vladarju memorandum, v katerem so navedene pritožbe o zatiranju Rumunov v političnem in šolskem pogledu.

Tako daleč je tedaj prišlo na Ogerskem, da morajo narodi iskati pravice zunaj zbora pri vzvišeni osebi svojega vladarja, kajti prepričani so, da si morejo le še edino na ta način pomagati, saj v zakonodavnem zboru ni za njih nič več pravice. Rumuni pa tudi upajo, da bodo uslišani, saj se je ravno v novjšem času na Dunaju večkrat razpravljalo, kako važen element so ravno Rumuni za iztok naše države. Če se vname na iztok vojska, morejo ravno oni največ odločiti. Zatorej je pa tudi potrebno, da se ž njimi ravna pravično in da se jim dá vse, kar jim pripada po državnih postavah. Bodo li Magjari vkljub takemu dokazivanju hoteli popustiti, je dvojbeno, kajti oni so preveč zaslepljeni v svojem šovinizmu, da bi mogli presoditi nepopoljne posledice svojega ravnanja.

Tretji delavski praznik.

Rediteljem proslave 1. maja kot delavskega praznika je letos koledar uprizoril nemile zadrege. Prvi maj pride namreč letos na nedeljo. . . . Kak delavski praznik je to na ta dan, kateri se praznuje po vsem svetu, in to praznovanje postava naravnost zapoveduje?

Znamenje prvega delavskega praznika je vendar samovoljno opuščanje dela v 1. dan maja vkljub delodajalcem, ki velé, da se mora delati!

Upor veljavnemu redu, nasprotovati delavni dan delavski pogodbi, demonstrirati po receptu pravih „radikalcev“ in javljati nezadovoljstvo s sedanjimi delavskimi odnosi, to je čin, ki vzbuja pozornost.

Zbog tega so nastale med delavci, osobito na Nemškem in Francoskem, radikalne manjšine, ktere o praznovanju delavskega praznika v 1. dan maja niso hotele ničesar vedeti in so predlagale, naj se letos dan 2. maja, ponedeljek, smatra kot delavski praznik.

Pomišljali so pa tudi, naj se letošnji delavski praznik še inače proslavlja. Najmirnejši delavci se prvi dan maja ne nameravajo drugače ločiti od drugih občanov, nego z delavskim znakom, drugi zopet hočejo priti na javne shode v modrih suknjah, in pomenljivo je, da so se zoper take suknje izjavili manifestantje n. pr. na Dunaju.

Zdaj jim ni ostale drugega, nego usodno nedeljo kot praznik delavcev označiti z demonstrativnimi sprevodi; in baš zoper te sprevode imajo v dotičnih vladajočih krogih letos v Avstriji, na Nemškem in Laškem pomisleke.

V obče bode policija strogo postopala zoper javne izgrede, dasi občinstva povsem ne navdaje več tisti strah, kakor v prvih dveh letih.

Povod k večji previdnosti letošnjega leta so grozni dogodjaji na Francoskem, ki imajo napis „Ravachol“, in sumnja, da „anarhizem“, ki se je tako občutljivo pojavil na Francoskem in Španskem, „povsod brate ima“, in da bi mogel baš v dan prvega maja to pobratimstvo osvedočiti strašnim načinom. Najbolj je na to pripravljena Francoska. Razven Pariza so po Francoskem povsod dovoljeni sprevodi, in ker se isti dan vrše po vsem Francoskem občinske volitve, in delavci, hodeči iz jednega volilnega kraja v drugi, šli bodo v sprevodu. Porocha se, da bode policija in vojska na nogah ter pripravljena delati mir; topovi ne bodo izpreženi ves dan. Istotako so prepovedani na Nemškem sprevodi, v Belgiji pa dovoljeni pod strogimi pogoji kraja in časa.

Pri nas v Avstriji priredili se bodo v nedeljo dopoldne javni shodi in govori, možno, da

LISTEK

Sebastopolj.

(Spisal Lev Tolstoj, prevel J. P.)

XI.

Grmenje topov se je nadaljevalo, Katarinska ulica, po kateri je šel Vladimir z Nikolajevom, ki je tiho šel za njim, bila je prazna in tiha. V mraku videl je samo še belo široko cesto z belimi, semtertja že podrtimi zidovi velikih hiš in pa kamenit tlak, po katerem je šel. Včasih ga je srečal kak vojak ali častnik. Gredoč po levi strani ceste pri admiraliskem poslopju je zagledal pri svetilki svetle luči tam na zidu akacije, posajene doli ob tlaku z zelenimi podporami, in slabo opaljeno listje akacij. Dobro je slišal svoje korake in korake Nikolajeva, ki je šel za njim. On ni ničesa mislil. Dobra usmiljena sestra, Marcova noga z gibljajočimi prsti v nogovici, mrak, bombe, različni načini smrti, vse to se je vsiljevalo njegovi domišljiji. Mlado in mehko srce se mu je krčilo in hudo mu je bilo, ko je videl, kako sam in zapuščen da je in kako se noben nič ne zmeni za njegovo nevarnost.

„Ubit bodem, mučil se, trpel, pa nikdo ne bode jokal zaradi tega.“ Vse to namesto izpolnjene energije in sočustva junaškega življenja, o katerem je toliko mislil. Bombe so pokale in žvižgale vedno bližje in bližje. Nikolajev je vedno pogostejše izdihoval. Idoč čez most, ki je peljal v Korabeljno, je videl, kako je nekaj žvižgaje blizu njega priletelo v zaliv, za trenotek močno osvetilo valove, izginilo, potem pa poškrpilo na vse strani z vodo in se zopet vzdignilo.

„Vidiš, ni ugasnila!“ rekel je hripavo Nikolajev.

„Da“, odgovoril je nehoté in nepričakovano za sebe s tenkim piskajočim glasom.

Srečala sta nosilnice z ranjenci in zopet polkovi voz s trdnjavskimi košarami. V Korabeljni srečala sta neki polk, jezdec jahal so mimo. Jeden izmed njih je bil častnik s kozakom. Jezdil je v dir, zagledavši Vladimira, je ustavil konja pri njem, pogledal mu v obraz, obrnil se proč in odjezdil dalje, ko je udaril konja z bičem.

„Sam sem, sam; nikdo se ne zmeni, sem li jaz tukaj ali ne“, pomislil je Vladimir in brez šale usiljeval se mu je jok.

Po klancu poleg nekega visokega zidu prišel je v ulico z razbitimi malimi hišicami, neprestano razsvetljeno z bombami. Srečala ga je pijana raztrgana ženska, ki je prišla iz nekih vrat.

„Kaj, ko bi bil kak blagorodni gospod,“ zagodrnjala je, „pardon, vaše blagorodje častnik.“

Vedno tesneje je bilo pri srcu ubogemu dečku, ali na črnem obzoru se je vedno bolj pogosto bliskalo in bombe so vedno bolj pogosto žvižgale in pokale okolu njega. Nikolajev je vzdihnil in začel je nekaj govoriti z bojazljivim glasom, kakor se je zdelo Vladimiru.

„Vsi so hiteli iz gubernije semkaj. Priganjali so, sedaj pa vidiš, kam se je tako mudilo.“

„Kaj, je li brat že zdrav,“ vprašal je Vladimir, ki je hotel z razgovorom razgnati strašno čuvstvo, ki se ga je bilo polotilo.

„Kako je to zdravje, če je še ves bolan! Pa tudi v resnici zdravim bi bilo sedaj bolje bivati v bolnišnici. Kaj je pač tukaj veselega? Ali ti odtrga roko ali nogo, to je vse? Je li daleč do nesreče? Kako je že tukaj v mestu, ali mnogo strašneje je na utrdbah. Gredoč vedno moliš. Lej jo pošast, kako je smuknila mimo tebe!“ pristavil je, obrač-

bode i to celo prepovedano. Potem pa drugega ne ostaja, nego demonstrativne veselice, kar doslej še nikomur ni škodovalo, razen tistemu, kdor je preveč — norel. Da pa tudi pri nas ne bodo pristojne oblasti držale rok križem, je dokaz, da so bili minole dni poklicani na Dunaj k posvetovanju pri ministertvu skoro vsi namestniki in deželni predsedniki, kako jim je postopati v 1. dan maja. Vlada uprava ima pred očmi dvojno stališče, in sicer v prvem oziru kot najvišja varnostna oblast, dalje pa i kot udeležnik, ker ima po vsem cesarstvu v svojih službah mnogo delavcev, n. pr. pri železnicah, rudnikih, tobakarnah itd. Dvomimo, da bi vlada prepovedala delavske shode, ker bi to pobunilo delavce.

O znanih terjatvah treh osmic, osem ur dela, osem počitka, osem za zabavo in počenje, se ne dá mnogo novega povedati, delavci sami uvidevajo, da je ta zahteva neizvedljiva z ozirom na raznotere stroke poslovanja, kajti poznati Hertzka je preračunal, da bi vsak delavec na dan smel delati samo dve uri in pol, ko bi vsi imeli delo! Odnosaji na svetu so tako bedni, da še oni tega ne slutijo, ki nad njimi obupavajo, in v zboljšanje teh nedostatkov in delavskih potreb treba vsaj boljših računov, nego je ta, da je trikrat osem štiri in dvajset!

Vsaka človeška družba je dandanes socijalistiška in vé, da je zboljšanje družbinskega reda pereče vprašanje. Izgredi morejo resen mir, s katerim se to mora izvršiti, — uničiti; kajti če je socijalno zboljšanje možno, nikoli ne bodo isti tega izvrševali, ki največ kričé in rogovilijo. Merodajni krogi bodo v tem oziru smatrali delavstvo kot svoje sotrudnike, a ne učitelje! Samo iz vzajemnega, resnega in mirnega delovanja klije nádeja!

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. aprila.

Notranje dežele.

Češkonemška sprava. Kakor je grof Kuenburg naznanil v levičarskem klubu, bode se osnovali v kratkem novi okrožni sodišči v Trutnovu in Slanem. Prvo bode nemško, poslednje češko. Z osnovo teh dveh sodišč se bode precej dovršila razdelitev dežele po narodnostih. V nekaterih sodnih okrožjih bodo skoro sami nemški, v drugih sami češki okraji. Iz vsega se vidi, da vlada resno dela na to, da se osnuje zaključeno nemško ozemlje na Češkem.

Pražak. „Narodni Listy“ obirajo ministra Pražaka, da toliko ne deluje za Čehé, kakor grof Kuenburg za Nemce. Poslednji prihaja v levičarski klub in Nemce opominja, da naj bodo složni, dočim baron Pražak le razpor napravlja mej Čehi. Morda je sémtertja baron Pražak bil malo preveč prijenljiv, očitanje pa, da je delal razpor mej Čehi, je pač iz trte zvito. Za razpor že skrbé „Narodni Listy“ sami in mladočeška stranka. Mladočehi so zasejali razpor in stvar pritirali tako daleč, da ni razpor le mej Mlado- in Staročehi, temveč tudi mej Mladočehi samimi. Pač ni baron Pražak kriv, da se Mladočehi prepirajo po volilnih shodih mej seboj, da jih morajo celó volilci opominjati, naj take stvari v klubu mej seboj poravnajo. Ko bi Čehi bili jedini, kakor je zedinjena levica, bi Pražak se ložje nánje opiral, nego sedaj, in njegova beseda bi v ministerskem svétu več veljala.

Tožba zoper ministra. Mladočehi hočejo torej tožiti ministra grofa Schönborna zaradi njegove naredbe gledé na osnovo okrajnega sodišča v Teplicah. Da v tem oziru nimajo pričakovati naj-

joč pozornost na blizu mimo žvižgajoč kos bombe. „Ukazal mi je spremeti vaše blagorodje,“ nadaljeval je Nikolajev. „Kar je ukazano, to moram storiti, ali voz smo pustili nekemu vojaku in culica je razvezana... Pojdi, pa pojdi! Če se pa kaka stvar zgubi, pa Nikolajev odgovarjaj.“

Ko sta prešla še nekaj korakov, prišla sta na trg. Nikolajev je tiho vzdihoval.

„Ondi stoji naše topništvo, vaše blagorodje!“ rekel je nakrat. „Stražnika vprašajte, bode že vam povedal.“

In Vladimir, storivši še nekaj korakov, ni več slišal za seboj vzdihovanja Nikolajeva.

Nakrat se je čutil popolnoma osamljenega. To spoznanje osamelosti v smrtni nevarnosti mu je kakor težek mrzel kamen leglo na srce. Ustavil se je sredi trga, pogledal okrog, če ga kdo ne vidi, potem se je pa s strahom prijel za glavo: „Gospod! sem li strahopetec, podel, grd, ničvreden strahopetec... mari ni sladko umreti za carja, za domovino, kakor sem še nedavno sanjal.“ In Vladimir je v obupanju in prevari poizvedel za hišo baterijskega poveljnika in šel v pokazano mu stran.

(Dalje sledi.)

manjšega vspeha, se že vidi iz tega, kako tesno jim gre za potrebne podpise. Da se tak predlog more staviti, mora biti podpisanih štirideset poslancev. Predvčeraj so pa dobili še le 39 podpisov. Poleg Mladočehov podpisali so predlog Moravec Svozil in Sieherl in pa Laginja in Spindčić. Do danes so pač dobili še štirideseti podpis. Po zborničnem redu mora predsednik postaviti predlog v 8 dneh na dnevni red. V prvem branju se ima samo odločiti, ali se predlog izroči odseku, ali se pa kar odkloni. Najmanjše dvombe ni, da se bode predlog lepo zavrnil. To vedó tudi Mladočehi, ali njim je le za politično demonstracijo. Porabiti hočejo priložnost, da bodo malo zabavljali, ker mislijo s tem najbolj utrditi svoje mandate.

Odlikovanje ministra Gautscha. Citatelji že vedo, da je minister Gautsch odlikovan z velikim križem Leopoldovega reda. Nekateri listi mislijo, da je to odlikovanje v zvezi z dovršenjem tirolskega šolskega zakona, ki se v kratkem predloži v sankcijo.

Vnanje države.

Turčija in Grška. Oddelek turških vojakov je prestopil mejo pri Kalabaki in je začel boj z grškimi pastirji. Jeden turški vojak in dva grška pastirja so mrtvi, več je ranjenih. Vojaki so se umaknili nazaj čez mejo. Tako se poroča iz Aten. Kaj je bil povod temu boju, se nič ne pové, zaradi tega je pač treba počakati, kaj se bode poročalo iz Carigrada.

Francija. Razni listi zahtevajo, da se proglasi obsedno stanje, ker policija nikos anarhistom. Opozicijski listi pa napadajo vlado. Skoraj gotovo bi sedaj prišlo do ministerske krize, ko bi zborovali zbornici. Nekateri listi pa pišejo, da bi se anarhizem ne bil tako razširil, ko bi bil še Constans minister notranjih zadev.

Italija. Strah pred prvim majem je v Italiji tudi velik. Vsaj je pa tudi veliko število nezadovoljnih. V Milanu in Neapolju zaprli so te dni 52 anarhistov, največ zaradi tega, da se preprečijo izgredi dne 1. maja.

Belgija. Vlada hoče uvesti stroge naredbe proti zlorabi dinamita. Posebno hoče uravnati promet z dinamitom, da ga anarhisti ne bodo mogli tako lahko dobiti v roko. Vlado so prestrašili dinamitni atentati v Franciji in hoče za časa se zavarovati proti pretečim nevarnostim.

Nemčija. Socijalni demokratje se že pripravljajo za državnozbornske volitve, če tudi je še mnogo časa do njih. Sklicujejo že shode, posebno pa razširjajo socijalistične liste. Število teh listov zlasti dnevnikov se je posebno zadnji čas pomnožilo. Da pa uspešneje svoje ideje razširijo, sklenili so socijalni demokratje, izdajati posebne koledarje. Koledar pride prej v vsako hišo, nego časopis. V koledarjih bodo razpravljali posebno „grdo postopanje z vojniki“. S tem si mislijo najložje ljudstvo pridobiti za-se.

Anglija. Parlament se je zopet sešel in bode zboroval baje do jeseni, da reši več važnih vprašanj. Vlada stranka hoče v zadnjem zasedanju več važnih zadev rešiti, da se bode na to sklicevala pri volitvah. Liberalci bodo pa menda posvetovanje o vsaki stvari skušali zavleči, da bi se konservativci ne mogli preveč bahati z parlamentarnimi vspehi.

Izvirni dopisi.

Iz Gornjega Tuhinja, 25. aprila. Dopisi iz tuhinjske doline so v Vašem cenjenem listu prav redki. No kaj se če, ake nimamo ravno predmeta, o kojem bi Vam dopisavali. O vremenu pisati zdi se mi, da je odveč, ker doboste od drugod dovolj poročil. Vreme pa je pri nas takošno, kakor drugod. Druzi važnih dogodkov imamo pa jako malo. Zdi se mi, da je tuhinjska dolina v tem oziru najmirnejši kraj na Kranjskem.

V dan 24. t. m., to je na belo nedeljo, pa se je fara Gornja Tuhinja oblekla v praznično oblačilo. Že dan poprej, t. j. 23. t. m., dospel je proti večeru k nam preč. g. o. Angelik Hribar, da bi obhajal v svojem rojstvenem kraju 25letnico svojega mašništva, da torej opravi srebrno sveto mašo. Žal, da smo le prekasno zvedeli, sicer bi se bili že potrudili, da bi prečastitljivega gospoda slavljenca dostojneje sprejeli. Ali malo nam je pa i gospod slavljenec sam roke zvezal, ker je odločno pisal par dni poprej preč. gospodu farnemu upravitelju, da želi to 25letnico obhajati na tihem. V soboto večer zapeli so gospodu slavljenecu domači peveci pod vodstvom učiteljevim podoknico, katero je spremljal gromoviti strel topičev. Po vaseh pa so kurili krese. S tem so pokazali farani svoje spoštovanje do častitega gospoda rojaka, katerega zasluge na cerkvenem glasbenem polju so znane po vseh slovenskih krajih. Ne nameravam pa opisovati njegovih zaslug; kajti le te so znane vsakateremu, kateri se le količkaj zanimiva za cerkveno glasbo.

Gospod slavljenec je imel v cerkvi tri govore. Zjutraj, ko je domači gospod farni upravitelj daroval sveto mašo, potem ob desetih, pa popoldne.

Govoril je gospod slavljenec o sveti deželi, katero je lansko leto sam obiskal. Vsi govori bili so tako zanimivi, tako lepi, da bi jih bili radi poslušali še dalje, dasi so trajali po celo uro. Gospod govornik je pri popisu svete dežele vpletal tudi krasne nauke, katere je podajal rojakom svojim na srca. Kraje, kjer je naš Zveličar živel, popisaval je tako živo, troljenje Gospodovo tako goreče, da so poslušalci glasno plakali.

Ob 10. uri daroval je prečastiti gospod sveto mašo pri ravno istem oltarju, kjer je pel pred 25 leti novo svojo mašo. Asistirali so mu z domačim gospodom upraviteljem še trije drugi sosedni gospodje župniki. Izvestno pa bi se bilo udeležilo še več drugih gospodov duhovnikov, da bi se bilo kaj razglasilo, kar pa je gospod slavljenec odločno prepovedal.

Po dokončanem cerkvenem opraviču čestitala sta tukajšnji župan Vida Kadunec in svetovalc J. Hribar gospodu slavljenecu, za kar se je njima prisrčno zahvalil.

V ponedeljek potem pa je gospod slavljenec vodil sprevod sv. Marka k sv. Vidu, kjer je zopet govoril o sveti deželi ter tako dokončal v štirih govorih popis. Poslednjič pa je k slovesu podal še faranom nekaj naukov; dal Bog, da so padli na rodovita tla ter da bi obrodili veliko duhovnega sadu!

Gospodu o. Angeliku Hribarju se tem potem zahvaljujemo za prelepe nauke in nasvete ter kličemo: Vsemogočni daj gospodu slavljenecu dočakati še mnogo let, do skrajne meje človeškega življenja, ter plodovito delati na polju cerkvene glasbe!

Iz Nevelj, 20. aprila. Vsa narava se je oživila, pomladansko solnce je že prijetno ogrevalo zemljo žito, kateremu je prizanesla zima, je dobilo lepo zdravo barvo in po naših brdih razvija se prijetno zelenje. To pomladno življenje pa je velikonočni terek pokrnil sneg, ob enem pa je nastopilo pusto mrzlo, pravo jesensko vreme.

Za nas posebna novost je, da nas te dni zapustita dva gg. duhovnika ob enem. Najstarejši ljudje ne pomnijo, da bi bil kateri gospod župnik zapustil našo duhovnijo, ker vsi počivajo v sredi svojih župljanov. Dosedanji č. g. župnik A. Zorman so 12 let vodili našo župnijo, lansko leto pa so opešali zaradi bolezni na nogi in dobili so za pomočnika č. gosp. novomašnika Fr. Krumpestarja. Ker pa bolezen ni odjenjala, prosili so za pokoj. Ob enem pa se od nas poslové tudi mladi gospod. Ganljivo je bilo slovo na velikonočni ponedeljek, vse je jokalo, mlado in staro. Da, hvaležni moramo biti obema gospodoma za njun trud in blagor župljanov. Obema želimo vso srečo: starejšemu miren pokoj do skrajne meje človeškega življenja, mlajšemu pa gorečnost, zdravje in zadovoljnost na novem mestu.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 28. aprila.

(Prevzvišeni knezoškof ljubljanski) so se danes popoldne vrnili z Dunaja.

(Celjski mestni urad) mora slovenske vloge reševati v slovenskem jeziku. Tako je razsodilo graško namestništvo na pritožbo slovenske stranke.

(Vox clamantis.) Pod tem naslovom nam piše odličen narodnjak s Štajerskega: Ko je svoje dni neki štajerski list omenil žalostnega razpora na Kranjskem, dobil je iz „Narodne tiskarne“ odgovor: Vas na Štajerskem to nič ne briga! A pogledjte sém k nam. Tudi tu Vam že stopi neizkušen mladenci predrzno pred obraz z „Rodoljubom“ v roki ter kriči: „Izdajice, lažnjivci, sram Vas bodi!“ Taka akcija rodi reakcijo ter širi razdor med narodnjaki. To ravno pa želé Nemci in narodni odpadniki. Družijo se ter kličejo: „Zdaj ali nikoli!“ Tako je nedavno padla neka slovenska trdnjava, za njo se bodo rušile druge! Posebno tužno bode gori ob nemški meji, kjer imajo združeni Slovenci že itak težavno delo, da le še ohranijo, kar so imeli doslej. Zato pogledjte k nam g. dr. Nevesekdo in oni njegovi prijatelji, ki nam kot kragulji z ostrimi kremplji trgate iz naših src idealni spomin na plemenitega očeta slovenskega dr. Janeza viteza Bleiweisa, ter povejte nam: Ali nas štajerske Slovence Vaš razdor na Kranjskem nič ne briga!? Nikar ne mislite, da slepo sodimo in prisegamo na vse to, kar piše „Sl. Narod“. Z veseljem in priznanjem konstatujemo, da slovensko konservativno časopisje ostaja v pravih mejah dostojnosti v boji z domačimi nasprotniki.

Grozno pa je, toliko psov in najpodlejšega zaničevanja proizvaja ljubljansko liberalno časopisje. Da, sram Vas bodi, radikalna gospôda! Ali stvar je vredna resnega premisleka in treznega uvaževanja. Naši duhovniki, ki povsod neomahljivo in navdušeno še stojé na braniku za narodno stvar in potrpežljivo prenašajo zasramovanje liberalnih nemških listov, začeli bodo premišljati, ali je vredno in umestno doprinasati tudi še toliko gmotnih žrtev, če potem vse narodno delo rodi tak sad, kakor zdaj zori v Ljubljani.

(Poročil) se je dné 25. t. m. v Mariboru gospod dr. J. Rudolf, advokat v Konjicah, z gospico Josipino Sernečevô.

(Umrla) je véčera dopoldne v Parnih ulicah št. 17. gospa Amalija Terezija Tušek, vdova pokojnega profesorja in slovenskega pisatelja Ivana Tuška. — V Novem Mestu je pa prominol g. E. Hadrijan Smola, veleposestnik.

(„Duhovski Poslovnik“) se pridno tiska in kmalu izide njega prvi zvezek. Dopolnje se vsem onim, ki so se dosedaj zanj oglašili, ali ki še nazarajo, da želé dobiti to knjigo. Vse delo izide v štirih delih, katerih vsak bo stal 60 kr.

(Raznoterosti s Koroškega.) Dne 15. t. m. začel je goréti gozd gostilničarja Ulbinga pri Vrbi ob Vrbskem jezeru. Bržkone je kdo vrgel po neprevidnosti gorečo žveplenko v suhljad. Po dveurnem trudopolnem delu so udušili požar, ki bi bil lahko uničil lepo, tujeem jako priljubljeno šetalishče. — Pri slučajnem velikonočnem streljanju ponesrečil je 19letni hlapec Valentin Pak v Pokrčah. Ponesrečenec je, akopram so ga tovariši svarili, ravnal neprevidno s smodnikom; strel se je vnel in Pak obležal je na mestu mrtev. — Na velikonočni ponedeljek zvečer sprla sta se v neki gostilni v Klečah blizu Beljaka 39letni mizar Janez Meitzinger in 46letni hlapec Gust. Mosier. Meitzinger je z nožem napadel Mosierja in mu prizadel tri velike rane, za katerimi je drugo jutro umrl.

(Iz Cirknice) se nam piše: Amerika je zopet začela rojiti ljudem po glavi. Na velikonočni ponedeljek se je odpeljalo 8 oseb in na belo nedeljo 25 oseb večinoma z Rakeka. Namenjeni so v Severno Ameriko. Neki kovač, ki ima v Severni Ameriki dober zaslužek, je prišel za nekaj tednov domov pogledat in je pripovedoval, kako dobro da v Ameriki delavce plačujejo. Ker je v tej okolici sedaj zares težko dobiti dela, so se tisti, ki so imeli za popotnino, koj odločili iti iskat dela v daljno Ameriko. Bog daj, da bi se ne opekli! — Kmetovalcem vreme močno ugaja. Komaj je zginil sneg, ki je padel na velikonočni torek, že ga imamo zopet precej. Celi dan danes dné 27. t. m. sneži. Cirkniško jezero je že precej visoko. Mnogi travniki in njive, na katere le redko katero leto pride voda, so pod vodo. — Kakor lansko leto, tako se je tudi letos mnogo storilo za olupšanje cirkniške okolice. Cestni odbor je zasadil več sto lipic ob cesti v Begunje in proti Martinjaku. Tukajšnje olupševalno društvo pa zaseda hruškov drevored proti Dolenji Vasi. Tudi zasebniki so letos zasadili mnogo sadnih drevesec. Žalibože, da ni mogla c. kr. kmetijska družba preskrbeti naročenih hrušek. Mnogi so imeli že pripravljene jame, sedaj pa jih morajo z veliko nejevoljo zopet zasipati.

(Pridobitev šentjakobske občine) v Rožni dolini na Koroškem gledé slovenske ljudske šole zagrozenim nemškutarjem ne dá mirú. Z vsemi sredstvi delajo na to, da bi i sedaj še, ko je že vis. učno ministerstvo izreklo odločilno besedo, preprečili veljavno pridobitev vrlih šentjakobskih občanov. Ne zadošča jim, da so na znani, skrajno nestrpni način razsajali po svojih glasilih, zlobnali so tudi nekaj od rožeške nemčurske klike odvisnih bajtarjev, katere je poslanec Ghon kot deputacijo „naprednih šentjakopčanov“ vodil pred deželnega predsednika. Prvikrat bajé prav ničesar niso dosegli; bolje je šlo v drugo. Znano celovško trobilo „Freie Stimmen“ naznanja namreč, da je g. Schmidt-Zabierow odpislanstvu dal tolažilni odgovor, da se mora sicer vzdržati naredba naučnega ministerstva, a da smejo upati, da se ustanovi poleg slovenske še nemško-slovenska šola. Nato vrnili so se „kmetje“ zadovoljni domov, in „Freie Stimmen“ vedó povedovati o grozni predrznosti šentjakopskih „slovenisch-nationalen Fanatiker“-jev, ki so se nekda drznili odpislance vprašati, s kolikim „špehom in žganjem“ jim je postregel gosp. deželni predsednik? — Kdo bode novo šolo za „nemške“ otroke v St.

Jakopu zidal in vzdrževal, se še ne vé. Menda „schulverein“, kajti narodni občinski zastop se bode za to izvestno lepo zahvalil! Treba bode liberalnim modrijanom pa tudi rešiti zagonetko, od kod se bodo v St. Jakopu vzeli za nemško šolo potrebni nemški otroci? Da jih tam iščeš po dnevu s svetilnico, seštel jih bodeš lahko na prste jedne roke. Ali jih pa morda bode na posodo poslala nova „schulvereinska“ podružnica v „Hauptver“-u (!), ki deluje samo za koroško „nemštvo v škripih“??

(Dr. Ubl.) znani skrajno-nemški mogotec koroškega deželnega zbora, ostane v koroškem deželnem šolskem svetu. Poročali smo zadnjič, da je odložil dež. odborništvo in ob enem izstopil iz šolskega sveta. Toda šel je ta možak pri jednih durih iz dež. šolskega sveta, a se pri drugih vrnil takoj nazaj. Odposlal ga je namreč celovski mestni zbor kot zastopnika deželnega stolnega mesta v omenjeni svet. Dr. Ubl se tako ni mogel odpovedati pustolovnemu svojemu delovanju v dež. šolskem svetu, kjer hoče v prosep „teptanega“ nemštva na Koroškem i zanaprej, kakor je že delal nad 20 let, nabirati „podatke“ zoper koroške slovenske rodoljube, ali kakor se on rači evfemistično izraziti: „um den Wünschen der slovenischen Bevölkerung in Kärnten nach jeder Richtung Rechnung zu tragen!“ Kdor zná, pa zná!

(Družba sv. Vincencija) ima drugo nedeljo po Velikinoči, to je dne 1. maja t. l., društveni praznik s cerkveno službo božjo ob 1/2 7. uri dopoldne v Marijanišču; popoldne pa se ravno tam vrši ob 1/2 7. uri kvaterni občni zbor.

(Shoda konservativnega obrtnega društva) v Ljubljani dne 26. aprila se je udeležilo lepo število društvenikov; tudi nekaj novih udov se je ta večer vpisalo v društvo. Shoda je predsedoval društveni podpredsednik gosp. Skrbine. O 1. točki „Razmere obrtnikov“, govorili so razni obrtniki. Med drugim so se pritožili, da od deželnega odbora kranjskega na vlogo gledé del kaznjencev v prisilni delavnici še niso dobili nobenega odgovora. — Društvenik gosp. Kregar je sprožil misel, naj bi konservativno obrtno društvo napravilo kak shod tudi na deželi. Navzoči so odobrili ta nasvêt ter omenjali raznih krajev, kjer bi se priredil tak shod. Sklep o tej stvari objavi se pozneje.

(Izžrebani porotniki.) Za prihodnje porotno zasedanje, ki se prične pri tukajšnjem c. kr. deželnem sodišču dne 30. maja, so izžrebani za porotnike naslednji gospodje: Anton Draščik, trgovec in krčmar v Ljubljani; Julij Kantz, hišni posestnik v Ljubljani; J. Gostinčar, posestnik in gostilničar na Vevčah; Josip Strehar, mesar in posestnik v Ljubljani; Fr. Lenče, posestnik v Klečah; V. Recher, hišni posestnik v Ljubljani; Ivan Hribar, glavni zastopnik banke „Slavije“ v Ljubljani; Viktor Naglas, trgovec v Ljubljani; A. Lugek, hranilnični oficijal v Ljubljani; J. Plantan, c. kr. notar v Ljubljani; Josip Regali, hišni posestnik in mizar v Ljubljani; Fr. Omerza, trgovec v Kranju; Fr. Goričnik, trgovec v Ljubljani; Fr. Pust, tesarski mojster in hišni posestnik v Ljubljani; L. Bergant, hišni posestnik v Kamniku; K. Obreza, poštar in posestnik na Vrhniki; St. Lemut, posestnik v Beričevem; M. Vevar, posestnik v Lukovici; V. Sattner, trgovec; G. Pirč, tajnik kmetijske družbe; Matija Supan, trgovec; Fr. Rajakovič, hranilnični pristav v Ljubljani; Lovro Češnovar, gostilničar v Ljubljani; Jos. Schlaffer, hišni posestnik; J. Lokar, hišni posestnik; H. Geltner, trgovec; Avg. Weber, gostilničar; J. Knez, trgovec; Jos. Tome, hišni posestnik in usnar; vsi v Ljubljani; V. Jamar, gostilničar in posestnik v Škofji Loki; Jos. Ogorelec, posestnik na Razdrtem; Avg. Sušnik, gostilničar in posestnik v Škofji Loki; And. Marinka, posestnik na Viču; A. Zarnik, posestnik in vinski trgovec na Krtni; Fr. Likovič, posestnik v Sneberjah; Jos. Lenarčič, posestnik na Vrhniki. Kot namestniki gg.: O. Pelan, A. Košir, Jak. Abramovič, Al. Lilleg, L. Dolenc, Fr. Erbežnik, Fr. Kandare, R. Tenente in A. Verhunc, vsi v Ljubljani.

(Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske) od 17. do 23. t. m.: Novorojencev 10, umrlih 22; med umrlimi je bilo 7 tujcev, 7 v zavodih. Zboleli dve osebi.

(Medveda) je ustrelil dné 21. t. m. pri Strugah Jože Sigmon iz Poloma. Zver je tehtala 2 stota 65 funtov.

(Novi denar.) Na podlagi sporazumljenja avstrijskega in ogerskega finančnega ministra bode v

kratkem državnemu zboru predložen načrt zakona o zlati valuti. Deparna jednota bode zlata krona 0.8040 gramov čistega zlata, vredna 1 frank 10 centimov ali polovico sedanjega srebrnega goldinarja. Kovali se bodo tudi zlati denarji po 20 in 10 kron. Na Dunaju kovani denar bode imel nemški, v Kremnici kovani madjarski napis in grb. Dobili pa bomo tudi srebrn denar po 1 kroni, 50 in 20 vinarjev, drobiž po 10, 2 in 1 vinar iz bronâ. Bankonci po 1, 5 in 50 gld. pridejo iz prometa.

(„Amerikanskega Slovenca“) 16. številko smo danes prejeli. List kaže v vsakem oziru lep napredek, želimo mu mnogo podpornikov in naročnikov.

(Samomor.) Dne 21. t. m. zvečer zavdala je C. Gruss v Beljaku na Koroškem sebi in svojima otrokoma Mariji in Alojziju z mišnico. Sosedje našli so jih zvečer v stanovanju na tleh zvijajoče se; akopram so poklicali hitro zdravnika, ni bilo več pomoči in je umrla ob 11. uri po noči štiriletna hči, ob 4. uri zjutraj 13 mesecev stari sinček in ob 8. uri zjutraj pa mati.

(Pobegnil) je 17letni vlačugar Gustav Skabernè, doma iz Kalobja v celjskem okraju, odgonskemu pazniku med eskortovanjem v celjski mestni zapor, a ga doslej niso še zasačili.

(Dva sleparja), imenom Jos. Schuster in Jos. Braune (prvi je krojač, a drugi pek), domá iz Kočevja, klatita se brez posla po Štajerskem. Koroškem in drugod, ter beračita na račun svoje rojstvene občine, simulirata po bolnišnicah, da sta boleha, ter tako prouzročata svoji občini in kranjski deželi nepotrebne troške. Štajersko namestništvo in deželna vlada v Ljubljani sta naročili pristojnim oblastvom, naj oba sleparja, če ju zasačijo, pošljejo po odgonu nazaj na Kočevsko.

(Krščanska ljubezen.) Nedavno so se naselile v Jeruzalemu redovne sestre sv. Vincencija v to svrhu, da strežejo bolnikom in hirajočim. Zanimivo je, da jim francozki konzul ni mogel — baje radi malomarnosti — izposlovati potrebnega dovoljenja. Na to je sestram preskrbel ferman — turški guverner sam! —

(Vsi častniki), kateri so se udeležili vojskâ leta 1848 in 1849 na Laškem pod poveljništvom maršala Radeckega in so bili v armadnih poveljih pohvaljeni, bodo odlikovani, kar je cesar že odobril — z vojaško svetinjo za zasluge.

(V Združene države) Severne Amerike je meseca februarja t. l. prišlo 26.068 oseb iz Evrope. Največ naseljencev prihaja iz Rusije in Ogorske.

Telegrami.

Celovec, 28. aprila. Včerašnjega zborovanja „Katoliškega političnega in gospodarskega društva“ udeležilo se je čez 300 oseb, večerne slavnosti pa nad 500 oseb. Navdušenost velikanska, koroški Slovenci so z ogromno udeležbo dokazali, da se narodna zavest vedno bolj širi. Pri zborovanju je društveni blagajnik toplo priporočal udeležitev pri katoliškem shodu v Ljubljani.

Dunaj, 28. aprila. „Wiener Zeitung“ je objavila imenovanje okr. sodišča pristavov Verderberja v Ilir. Bistrici in Smoleja v Mariboru pristavoma pri deželnem sodišči v Ljubljani. Avskultant Thoman je imenovan pristavom pri okr. sodišči v Ilir. Bistrici.

Dunaj, 28. aprila. Poslanec Tilšer je predložil nasvêt s 41 podpisi, da se toži pravosodni minister, češ, da je rušil ustavne pravice češkega deželnega zbora, ker je ustanovil okrajno sodišče v Toplicah, dasiravno ni vprašal deželnega zbora za mnenje. Dr. Pacak nasvetuje, da se prekliče dotična ministerska naredba. Zbornica je tiho poslušala obtožnico. Trgovinski minister je odgovoril na interpelacijo Richterjevo zaradi dunajske zasebne brzojavne družbe, da se bode pričela kazenska preiskava.

Berolin, 28. aprila. Narodnoliberalna „Correspondenz“ zopet poroča bajé iz zanesljivega vira, da se za prihodnje zasedanje državnega zbora pripravlja velika vojaška predloga.

Rim, 27. aprila. Minolo noč so tukaj in v drugih večjih mestih zaprli voditelje anarhistov.

Pariz, 27. aprila. Danes zjutraj so našli pred vrati užitninskega urada dinamitno bombo s prižgano užigalnico. Bomba je tehtala dva kilograma. — Ob 1. uri po noči so prijeli tri anarhiste imenom Lapeyre, Juliot in François.

Peterburg, 27. aprila. Načrt dohodninskega davka se marljivo izdeluje, da se bode doseglo ravnotežje v državnem gospodarstvu.

Umrli so:

26. aprila. Hermina Ahčin, dacarjeva hči, 1½ meseca, Marije Terezije cesta 14, oslabljenje.

Tuji.

26. aprila.

Pri **Maliču**: Wessel, trgovec, s hčerjo; Civran, From, Munk, Horowitz, Frankl, Schick, Heller, Weinmann, Schwarz, Eberhard, potovalec, z Dunaja. — Hauke, knjigovodja, s Tirolskega. — Smur iz Celja. — Kette, inženir, z Vrhnike. — Schink, posestnik, s soprogo, iz Zagorja. — Gospa Murgel z materjo iz Ribnice. — Ziffer iz Brna. — Sajovic, logar, s sinom, iz Hrušca. — Drubek, notar; Rokycan; Komy, zasebnik, iz Grada. — Maly, zasebnik, iz Tržica. — Hauliček, potovalec, iz Maribora.

Pri **Stoviz**: Schingel, Lemberger, Knoll, Elger, Bruck, Doiton, Reiner, trgovci; Högl, medicinar; Löbl, zasebnik; Staudinger, Kral, Brück, potovalec, z Dunaja. — Hrovat, župnik, iz Kranja. — Spendal župnik, iz Tržica. — Schlager z Gorenjskega. — dr. Rudolf, odvetnik, s soprogo, iz Konjic. — Grašek, trgovec, iz Kamnika.

Pri **Južnem kolodvoru**: Mayr iz Kaira. — Hellman, stavbeni svetnik, iz Trsta. — Gregore iz Retij. — Stritof, posestnik, iz Starega Trga. — Cukjati, trgovec, iz Št. Gotarda.

Pri **avstrijskem caru**: Vidmar s soprogo iz Ilir. Bistrice. — Fechner, potovalec, z Dunaja. — Brenez iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**: Spindler, kontrolor, s soprogo, iz Svolenesvi. — Winkler iz Šmarja.

Tržne cene v Ljubljani

dne 27. aprila.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenična hrtl.	7 80	Speh povejan, kgr.	— 64
Rež,	6 —	Surovo maslo,	— 70
Ječmen,	4 51	Jajce, jedno	— 2
Oves,	2 80	Mleko, liter	— 8
Ajda,	6 20	Goveje meso, kgr.	— 62
Proso,	4 71	Telečje	— 58
Koruza,	4 80	Svinjsko	— 64
Krompir,	2 86	Koštrunovo	— 40
Leča,	10 —	Pisane	— 60
Grab,	11 —	Golob	— 20
Fizol,	9 —	Seno, 100 kgr.	1 96
Maslo,	— 86	Slama,	2 40
Mast,	— 66	Drva trda, 4 kub.mtr.	6 60
Speh svež,	— 56	" mehka,	4 80

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Motrina na 24 ur v
		opazovanja	razkoma v mm	topimara po Celsiusa	
27	7. u. jut.	731.7	3.6	sl. svzh.	dež
	9. u. pop.	732.9	7.0	sl. jzap.	"
	9. u. zveč.	732.9	5.4	sl. zapad	dež
Srednja temperatura 5.3°, za 5.3° pod normalom					

Javna zahvala.

V akademskem letu 1891/92 blagovolili so dalje darovati „Podpiralni zalogi slovenskih vseučilišnikov v Gradcu“:

Slavno hranilno in pos. društvo v Ptui	100 gld.
Slavna posojilnica v Celju	50 "
kmetska posojilnica na Vrhniki	20 "
Neimenovan prijatelj slovenske vseučilišne mladeži v Gradcu	20 "
Slavna kmetska posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani	10 "
Gosp. Rajko Perušek, c. kr. gimn. prof. v Ljubljani	5 "
Fr. Sal. Pirc, dohodkar v Št. Pavlu na Kor.	5 "
Fr. Ksav. Souvan, veletržec itd. v Ljubljani	5 "
dr. Jos. Treiber, c. in kr. nadzdravnik v Bilek-u v Hercegovini	5 "
Fr. Zelezinger, c. kr. gimn. prof. v Gradcu	5 "
dr. Fr. Žizek, zdravnik v Gradcu	5 "
Viktor Globočnik, c. kr. notar v Kranju	3 "
Jos. Lendovšek, c. kr. gimnazijski profesor v Beljaku	3 "
Fr. Bradaška, c. kr. gimnazijski ravnatelj v pok. v Gradcu	1 "

Za te velikodušne darove izreka opravični odbor „Podpiralne zaloge slovenskih vseučilišnikov v Gradcu“ plemenitim dariteljem v imenu revnih in podpore vrednih vseučilišnikov slovenskih najtoplejšo svojo zahvalo.

V Gradcu, dne 27. aprila 1892.

Dr. Gregorij Krek,

vseučilišni profesor, dekan in zastopnik akad. senata, predsednik in blagajnik.

Bogomil Krek,

drd. iur., tajnik.

Marsala Florio,

najboljše italijansko desertno vino za slabotne, bolehnne in okrevajoče.
Steklenica 1 gld.

Piccolijeva lekarna

„Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (1813) 12

Zaloga Karola Giani-ja umetelnih vezenin in tkanin

Fellinger

in

Hassinger

Dunaj, I., Seilergasse 10, Göttsweigerhof,

priporoča višje duhovščini cerkvene zastave, baldahine, kazule, dalmatike, pluvijale, vela, monštrance, kelhe, kadilnice, altarske svetilnice, svete kipe, križeva pota, božje grobe, steklene in bronzaste cerkvene lestenice v vseh oblikah in slogih. Paramenti pošljejo se na zahtevanje na ogled. Skoro stoletni obstoj naše trdke, ki je na dobrem glasu, jamči za njeno solidnost. Ilustrovani ceniki zastoj in poštne prosto. 60 20-6

Velika zaloga vina

Dominik Trojanšek,

pekovski mojster,

v Gorici, Via Municipio šte. 8,

se priporoča posebno čistiti duhovščini in drugim gosodom, ki želé imeti v resnici **zanesljivo**

dobro vino,

belo in črno. Kdor si enkrat pri meni naroči vino, gotovo se ne kesa in ga zopet naroči.

Belo vino je iz goriške okolice. V zalogi imam posebno dobro istrijsko vino „**teran**“ in izvrsten „**refosko**“ v steklenah iz l. 1889. Vsa ta vina razpošiljam po najnižji ceni in zagotavljam najboljšo blago. Priporočam se torej st. občinstvu 77 16—14

Natoni istrijski črni teran.

Koverta s firmo

priporoča

Katoliška Tiskarna

po nizkej ceni.

Prostovoljna dražba.

Vsled dovoljenja c. kr. okrajnega za mesto delegovanega sodišča v Ljubljani vršila se bo **30. dne aprila dopoldne na Grosupljem**

prostovoljna dražba živine

(29 komadov govedi, konj in prašičev), katera spada v zapuščinsko maso pokojnega **Antona Kneza.**

Izklicne cene so one, katere je dognala sodiška inventura. — Kupnino je odrajtati na lici mesta in kupljeno živino odvesti takoj.

V Ljubljani, dne 22. aprila 1892.

223 2—2

Hranilno in posojilno društvo v Ptui

je v skupni seji dne 18. aprila t. l. sklenilo **obrestovati hranilne vloge**

od 1. julija t. l. naprej po 4½% (štiri in pol).

Od 1. januarja 1893 naprej računale bodo se obresti **od 1. in 15. vsacega meseca naprej** in pripisovale h kapitalu vsakega pol leta.

231 1

Dunajska borza.

Dne 28. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 60 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 " 20 "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 95 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 90 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	997 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	323 " 50 "
London, 10 funtov strl.	119 " 65 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 49½ "
Cesarski cekini	5 " 64 "
Nemških mark 100	58 " 50 "

Dne 27. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	109 gld. 75 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 75 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	141 " 25 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	184 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma " " " 4½%	100 " 50 "
Kreditne srečke, 100 gld.	192 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	62 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 " 20 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	63 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	67 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2887	" — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	87 " — "
Papirni rubež	1 " 22½ "
Laskih lir 100	45 " — "

MERCUR

menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kurnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočnejše.

Za nalaaganje glavnice priporočamo:
4% galiske propinacijske zadolžnice.
4½% zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.
4½% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

150.000 goldinarjev

dobi se z jedno

kreditno promiseso

à gld. 4½, in 50 kr. kolek.

Žrebanje dne 2. maja.